

5' 0

Opinió

La quarta dimensió

"És clar que no hi ha aigua i el fet de convertir-la en recurs requereix moltes coses que es paguen amb diners; i com diu la dita, "no hi ha res més barat que allò que es paga amb diners"

Robert Savé

18/03/2024 09:30

Tothom cerca aigua, ja que -tot i fer parades com la d'aquests darrers dies- la **sequera augmenta**, i no sembla que la situació es pugui revertir per les previsions que tenim a curt i mitjà termini. Apareixen **demandes i oferiments**, ambdós amb una gran i absoluta necessitat, però també des de la més radical **atemporalitat**.

És clar que no hi ha aigua i el fet de convertir-la en recurs requereix moltes coses que es paguen amb diners; i com diu la dita, ***no hi ha res més barat que allò que es paga amb diners***.

Cal **tecnologia**, infraestructures, **canvis legislatius**, generació de mancomunitats d'usuaris o regants, taules sectorials..., i per això, es requereixen majoritàriament i simplement **diners**. Ara, això sí, hi ha una cosa que **no es pot comprar i és cabdal** per resoldre el problema de la sequera i l'emergència social que planteja: **el temps**.

Temps per assumir el problema i generar solucions

El temps **per assumir el problema**, focalitzar-lo, ponderar-lo, generar solucions, construir-les, contrastar-les, i a la fi fer-les operatives d'acord amb els objectius pels quals s'han plantejat.

En la península Ibèrica, des de l'any 1980, **l'aigua mitjana disponible s'ha reduït un 12%** i les projeccions indiquen que l'any 2050 hi pot haver una disminució addicional d'entre el 14 i el 40%.

La **disponibilitat de les aigües superficials i les subterrànies** depenen del balanç entre la precipitació, l'evaporació i les extraccions. Tanmateix, pel que fa als aqüífers, els plans pretenen assegurar que la utilització de les seves aigües no superin la capacitat de regeneració no del tot coneguda, i que a més, actualment, el 40% dels recursos subterranis estan en mal estat de conservació.

També estableixen que **cal invertir més en sanejament i depuració**, ja que l'estat espanyol segueix pagant multes coercitives pel retard en el compliment de les seves obligacions en aquest tema, que de fer-se, significaria **contenir els nitrats i pesticides** i altres contaminants emergents com ara microplàstics o antibiòtics, perquè l'aigua estigui en bones condicions d'ús i per ser reutilitzada, i especialment en les regions del llevant espanyol, hi ha una clara decisió vers **l'assalador** no compassada amb Catalunya.

Mirada transversal, dinàmica i integradora

La gestió de l'aigua requereix una d'una **mirada transversal, dinàmica i integradora** del tot el seu cicle, especialment degut a un clima mediterrani que alterna sequeres recurrents amb fenòmens climàtics extrems i davant dels riscos i els impactes actuals i previsibles a causa del canvi climàtic. Això implica que les polítiques, mesures i inversions hagin de ser constants i revisables cada sis anys, tal com preveu la Directiva marc de l'aigua des de l'any 2000.

És clar que **la sequera no és un problema de manca de pluja i d'increment d'evaporació**, bé en els secans estrictes, si és que existeixen, sí que és el problema, però en la resta, no totalment. Així s'ha incrementat molt la població amb un estàndard de vida que requereix molta aigua, el sector turístic creixent tot l'any, però majoritàriament d'estiu, el sector urbà immens i sense fre i amb unes regulacions ambientals, absolutament necessàries, que requereixen aigua (cabals ecològics, dissolució contaminants, lluita amb els incendis forestals...), molta.

Per fer front aquesta situació el posicionament del sector primari, i en ell **el vitivinícola és clau per contrarestar, complementar i ponderar, la visió, i moltes vegades la gestió**, massa ambientalista, que arriba a no anar més enllà de la conservació, ignorant, fenòmens ecològics com la transició, que marca el canvi vers noves realitats, que hi són i més hi seran. També, posicionar-se enfront dels defensors del creixement sense més ni més, com ideal de millora social, quan dos segles amb aquest model socioeconòmic han mostrat just el contrari.

Segur que es fa el que es pot, però no és suficient, i a més **s'ha de fer un pla d'actuació conjunta** vers l'objectiu de dissenyar i construir el país.

Cal considerar **la quarta dimensió**, el temps, ja que com ens diu Martí Pol en el poema *la Casa del llibre: L'àmbit de tots els àmbits* (1980): "De nosaltres depèn que el pas del temps, no malmeti els senyals que hi ha escrits a les pedres, i que l'hoste que els anys anuncien no trobi la casa abandonada, i fosca, i trista".

opinió

